

[Sønderup.]

hindret i at være til Stede, skal jeg fremsætte et Par Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag. Der er sikkert fra alle Sider ubetinget Enighed om, at de Personer, hvem Forsørgerbyrden paahviler, i mange Tilfælde er overordentlig vanskeligt stillede, ja, man kan næsten fristes til at sige, at man ikke forstaar, hvordan de kommer igennem Dyrtiden. Derfor er Forslaget om at hjælpe Forsørgerne i høj Grad prisværdigt; derimod forekommer det mig knapt saa indlysende paakrævet, at det skulde være nødvendigt at forhøje Sætserne for de ugifte. Jeg havde i alt Fald hellere set, at man for de ugiftes Vedkommende var blevet staaende ved de gældende Sæts og ladet de 30 Øre, der er foreslaaet for deres Vedkommende, gaa over til Forsørgeren, hvis Børnetal overstiger 4.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes man vil forholde sig i Tilfælde, hvor baade Mand og Hustru er Medlemmer af Arbejdsløhedskasse. Jeg gaar ud fra, at de ikke hver for sig kan hæve det Forsørgertillæg, der her er Tale om; naar baade Mand og Hustru er forsikrede, har de saa store Fordele, at der ikke er Grund til at give dem begge Forsørgertillæg. Det er maaske heller ikke Meningen, men jeg vil gerne have en Udtalelse af Ministeren angaaende dette Forhold.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet kom ind paa en Omtale af de 20 Mill. Kr., der er stillet til Raadighed i Foraaret. Nu skal jeg ikke ved denne Lejlighed rejse nogen principiel Debat om dette Spørgsmaal, ellers kunde der nok være Anledning til her at sætte Fingeren paa enkelte Ting. Der er sikkert afvigende Meninger baade med Hensyn til Fordelingen og det Tidspunkt, hvorpaa Beløbet blev stillet til Raadighed. Jeg skal ikke komme ind paa det, men ønsker her blot at understrege, at det med Hensyn til nogle af de Beløb, der er blevet stillet til Raadighed, ikke er umiddelbart indlysende, at ogsaa Kasser med forholdsvis stor Formue pr. Medlem kan faa Del i dem i den Udstrækning, som Tilfældet er, og jeg kan ikke se rettere, end at det, som jeg sagde før, havde været ønskeligt, at de Millioner Kroner, der blev stillet til Raadighed i Foraaret, da vi stod over for en stor Arbejdstid, var blevet gemt til et Tidspunkt, da der var større Nødvendighed for og Trang til det.

Bouet: Ved dette Lovforslag fortsætter man Bestræbelserne for at hjælpe de økonomisk daarligst stillede i Samfundet under

den herskende Dyrtid med de stadig voksende Priser. Ved Lov af 23. September 1940 kom man de daarligst lønnede Arbejdere til Hjælp, og ved Loven af 25. Oktober 1940 fik Rentenydere og dermed ogsaa kommune- og fattighjælpsunderstøttede et Tillæg til de almindelige Understøttelser. Nu tager man altsaa her den tredje Kategori med, de arbejdsløse, som er Medlemmer af statsanerkendte Kasser, og forbedrer deres Kaar. Vi fra vor Side, som har været med til at gennemføre de to andre Love, er villige til at gennemføre denne Lov, og vi ser med særlig Tilfredsstillelse, at man her er inde paa Forsørgerprincippet, som vi gentagne Gange har slaaet til Lyd for, idet der her er Tale om at yde et Tillæg af 30 Øre pr. Barn. Der har været Ønske om en Udvidelse af denne Bestemmelse, idet en Familie, der har 6 eller 8 Børn, selvfølgelig bliver betydelig vanskeligere stillet end en Familie med 4 Børn, og det kunde maaske derfor være naturligt at gaa noget videre i den Retning.

Men paa den anden Side maa man, naar man ser nærmere paa Lovforslaget, blive noget betænkelig; thi det viser sig, at Gruppen: Forsørgere med 4 Børn, vil kunne faa de 35 Øre plus 1 Kr. 20 Øre, altsaa Maksimum for Børnetillægget, hvilket bliver i alt 1 Kr. 55 Øre. Derved naar de op over det Maksimum af 1 Kr. 40 Øre, som en Forsørger skulde have, for saa vidt man havde fulgt Oktobers Pristal. Der maa naturligvis melde sig nogen Betænkelighed ved at gaa videre i den Retning, idet Lovforslaget her allerede er ude over det Maksimum, som kunde opnaas ved det bortfaldne Dyrtidstillæg.

Jeg er noget betænkelig ved denne stykkevise Lovgivning paa disse Omraader, thi adskillige, bl. a. ogsaa de, der blev hjulpet ved de forrige Love, vil maaske se med en vis Misundelse paa Bestemmelserne i dette Lovforslag. Hvis f. Eks. en Invaliderentyder med 2 Børn bliver opmærksom paa, at en Forsørger med 2 Børn efter denne Lov vil faa 41 Kr. 65 Øre ugentlig, medens han selv med alle Tillæg, ogsaa Børnetillægget, kun opnaar 35 Kr. 90 Øre, altsaa smaa 6 Kr. mindre end den arbejdsløshedsforsikrede, er det ikke urimeligt, om der fra ham maaske vilde komme nogen Misfornøjelse til Orde. Det er ogsaa givet, at Aldersrentenydere og de, der faar Kommunehjælp, og som ser, at Taksterne for ugifte efter denne Lov er 7 Kr. 60 Øre maanedlig, medens den for Aldersrentenydere og kommuneunderstøttede er 6 Kr. for ugifte og 10 Kr. for Ægtepar, vil finde